

Fort d'amour

Liefdesleven van Lena Olavitsch

MONOLOG

Auteur: Daniel Quintens

Naar een idee en bewerkt door Isabelle Vandemaele

Rolbezetting: 1 dame

Lena Olavitsch: Prostitué

Korte inhoud

Deze **avondvullende monoloog** gaat over Lena Olavitsch, een prostitué op leeftijd. Ze is van Russische afkomst en ze is op jonge leeftijd naar hier gehaald door een verwend toerist die haar van alles beloofde. Ze wist door haar jeugdige naïviteit niets van wat haar hier te wachten stond.

Hij beloofde haar, hier in het westen, het paradijs op aarde.

Zoals zal blijken was niets minder waar.

Haar hele carrière zit ze in een gouden kooi opgesloten met alleen als eigendom een kist een foto en haar lichaam.

Die kist kan niemand afnemen. Die foto daarentegen is een mysterieus geval en haar lichaam verkoopt ze aan iedereen die betaald.

Het werk begint haar serieus zwaar te vallen.

Waarom allemaal?

Ze verteld haar jeugdleven en haar hoerenleven en hoe ze daarin gerold is op een, emotioneel – dramatische en soms op een humoristische manier.

Ze verteld haar leven in vier scènes.

Decor:

Zwarte achtergrond met midden op het toneel alleen een gouden kooi, waarvan de tralies nogal ver uit elkaar staan.

Op de muur achter haar wordt in de derde scene een foto geprojecteerd van een kind.

Tussen ieder scene wordt er melancholische muziek gespeeld, al dan niet door een muzikant op een accordeon of gitaar.

1ste Scene

Liefdesleven van Lena Olavitsch – 10 tot 20 jaar

(Lena komt op met een kist die ze voortsleept tot aan de kooi – ze zet de kist naast de kooi en klopt er even op met haar hand)

Zo dat is dan het erfdeel.

Niet dat er veel inzit, maar dat komt nog.

(stapt in de kooi - zet zich in haar zetel en kijkt wat rond – spreek dan voor zichzelf)

Voila, Op het leven en de Liefde, we zijn terug thuis.

Mijn vertrouwd plekje.

Als een leeuw in een kooi... of liever als een leeuwin in een kooi.

(toont haar klauwen)

Grrrrrauw

.....;

Was juist bij de dokter voor een vaginaal onderzoek.

(frommelt wat aan haar kledij)

Ben weer in orde en ik moet er wat deftig uitzien, allé in onze normen toch.

(Staat recht – doet een stap voorwaarts en kijkt naar links en dan naar recht)

Ik hoop dat het wat rustiger wordt, ik heb vandaag al genoeg gewerkt.

De goesting is een beetje over.

(gaat terug zitten – kijkt naar het publiek)

O, jullie zijn daar ook?

Had ik het niet gedacht... hoeren kijken, dat is jullie liefste bezigheid zeker?

(Tegen zichzelf)

Goesting ... ik heb eigenlijk nooit geen goesting.

(Tegen het publiek)

Maar allé, nu jullie hier toch zijn zou ik graag een vraag willen stellen.

.....

(wacht even en kijkt links en recht naar het publiek)

LIEFDE, kennen jullie dat woord?

Liefhebben, een andere graag zien.... Begrijp je?

Iemand lief hebben zonder deze pijn te doen.

Zo zijn er nog vele manieren van liefde.

Liefde is geven.

Liefde is eenheid.

Liefde is gelijkheid.

Liefde is geluk.

.....

Liefde is constante vreugde.

Liefde is blijdschap.

.....

Om iemand lief te hebben, moet hij of zij niet mooi of lelijk zijn.

Intelligent of dom.

Vriendelijk of kalm

Goed of slecht.

Het mag om het even wat zijn, je stelt geen voorwaarden om lief te hebben.

Iemand echt onvoorwaardelijk lief hebben, betekent dat je hem volledig aanvaardt zoals hij op dit moment is.

Liefde kan ook materieel zijn, zoals verliefd zijn op je auto of op je TV.

Hier bij Lola telt dat allemaal niet.

.....

Hier wordt liefde gestolen.

Hier wordt liefde misbruikt.

.....

Is wat wij liefde noemen wel echte liefde?

In dit jachtige leven is nog weinig plaats voor de echte gevoelens van het hart.

Liefde bij de mannen is alleen maar als hun piek rechtstaat.

Liefde heb ik hier nooit gekend....

... ja, in mijn jeugd jaren ... daar heb ik echte liefde gekend.

Eerlijk en oprechte liefde, zonder veel franjes.

Floep... zo maar recht uit het hart.

.....

(Spreekt tegen zichzelf)

Ze geloven mij precies niet.

.....

(Tegen het publiek)

Allé, ik ga het vertellen.

Wij waren thuis met elf kinderen. Ik weet het dat is een groot gezin.

Maar er was veel liefde tussen elkaar.

Kan ook niet anders - 9 meisjes en 2 jongens.

Anna – Valentina – Svetlana – Tatjana – Galina – Olavitsch – Ljoedmila – Joelija en de jongste was ik... Lena.

Dan heb je nog onze Vladimir en onze Andreas.

Ik was een beetje de lieveling van moeder....

.....

Wat was dat mens lief.

Ze kon heel boos zijn, maar doorgaans was ze wel heel lief.

S'avond kon ze je heel dicht bij haar nemen en een dikke zoen geven.

Diep en oprecht was ze.

....

Je voelde dat.

Die warmte heb ik nergens meer gevoeld.

Och, mensen wat was dat toch warm.... Zo dicht bij haar borsten.

.....

Voor haar kinderen kon ze vechten als een echte leeuw... en zeker voor mij.

Ze kon haar helemaal wegcijferen voor haar kinderen.

Ze ging het eten uit haar mond sparen.

Niet dat we te veel aan eten hadden, maar toch deed ze het.

Ze was ook graatmager.

.....

Zo een lieve vrouw...

De liefste van heel de wereld.

Je heb zo geen twaalf in een dozijn

Om nog maar niet te spreken over die mooie verhaaltjes dat ze kon vertellen.

Als wij daarmee konden lachen of wenen, ze deelde elke emotie met ons.

.....

Zingen kon ze ook heel goed.

Recht uit haar hart.

Liedjes die van moeder op moeder doorgegeven werd.

Prachtige liedjes.

Liedjes met een hart en een ziel..... echte levens liedjes.

.....

Tegenwoordig zingen ze niet meer, nu roepen ze.

Maar allé, elk zijn goesting.

.....

Onze diepste gevoelens bij het volwassen worden konden wij ook bij haar kwijt.

Ze had tijd voor ons.....

.....

Wat natuurlijk niet weg neemt dat wij ook voor elkaar moesten zorgen.

De grote voor de kleintjes en de kleintjes voor de grote.

Wij droegen zelfs elkaars kleren.

Geheimpjes hadden we ook, maar dat werd bij belofte nooit door verteld.

Geheimpjes waren geheimpjes en daarmee basta.

....

Nu mag het natuurlijk.

Nu zijn het geen geheimpjes meer.

We zijn al veel ouder nu.

.....

Onze Valentina had mij eens toevertrouwd dat ze Juri – een jongen die een paar kilometer van ons woont - eens een kus had gegeven.

Dat vond ik niet zo erg, maar zei ze, het was een tongzoen.

Dat vond zij een doodzonde.

....

Hij had ook met zijn hand in haar broekje gezeten.

Ik mocht dat tegen niemand vertellen en zeker niet tegen mijn broers.

Dat waren doodzonden zei ze.

....

Wij sliepen met drie in één bed.

Tijdens de koude winters was dat natuurlijk warm, we konden elkaar verwarmen.

Zomers was dat natuurlijk heel anders.

.....

In ons bed hadden we ook geheimpjes, maar dan onschuldige.

Wat wij toen niet konden accepteren waren de winden.

Onze Tatjana was daar een kampioen in.

.....

Ze had dan de gewoonte de dekens over onze hoofd te trekken.

Mensen wat kon die stinken.

.....

Hoe heter het wordt hoe meer stoom ik moet afblazen zei ze dan.

Dat was haar leuze.

En het was een hete zullen, ik zal het je maar zeggen.

.....

Rijk waren we niet, moeder zei altijd "met elf kinderen heb ik een kroostRIJK gezin.

Dus, ons moeder dacht dat we rijk waren.

.... Zo simpel was ze.....

Wij waren echte armoezaaiers.

Armoede troef was dat bij ons.

Als je nooit grote honger heb geleden kan je dat dan niet voorstellen wat dat is... honger lijden.

Je darmen beginnen te protesteren...

Dat geluid vergeet je niet rap.

Wij losten dat op door

Door rauwe wortelen van het land te trekken.

Wij aten soms mee met de beesten.

Meestal hielp dat.

.....

Maar ja, dat is ook al zo lang geleden.

.....

Ja, wat wil je, mijn vader was een arm klein boertje.

Een boertje van niets.

Je moet me nu niet verkeerd verstaan, mijn vader was groot geschapen....

.....

Hij was 1 m 85 groot.

(Tegen zichzelf)

Vetzakjes.

.....

Meer dan de helft van zijn leven heeft hij op het land gewroet.

Zijn handen dat waren echte koolschoppen.

Vol met eelt.

Het was een harde werker.....

... en wodka, dat hij kon drinken.. dat was niet meer normaal.

Elk jaar brouwde hij tweemaal Wodka van aardappelschillen.

Echte wodka was te duur.

Nu en dan verkocht hij wel een fles, maar meestal zoop hij die zelf op....

.....

Niet dat hij een dronkaard was, maar wat moest een mens in de winter doen?

Min 32 graden kon dat bij ons zijn.

....

Hij zag ons ook heel graag.

Wij konden niets verkeerd doen.

Zijn leuze was “ moeder zorgt voor de kinderen ik zorg voor de beesten”.

.....

Wij hadden twee koeien een geit en een bok en nog een kater, maar van die hadden we niet veel last.

Hij lag altijd te slapen in het hooi... hij had geen goesting meer om op jacht te gaan.

Ze hebben zijn balletjes afgepakt.

Mijn moeder deed dat met een mes, waarmee ze aardappelen schilde.

Soms lag dat mes een dag of vier buiten en onvermijdelijk was hij geroest.

Maar dat kon haar niet schelen.

Ze sprong als een tijger op de kat.

.....

(Probeer dat uit te beelden)

Ze pakte de kat bij zijn kop, ze deed haar benen open en hup, de kat tussen haar benen.

.....

Ze trok zijn poten uiteen en maar snijden.

Veel bloed kwam er niet van....

....

De hond van onze burens had weer iets lekkers om te eten.

.....

Om vader een beetje te helpen hadden wij ook ons werk.

.....

Elke avond moest ik helpen om die twee uitgemergelde koeien binnen te halen, om ze te laten melken.

Door het slijk, het natte gras en al die koeienstronten.... dat was niet plezant.

.....

Van mijn broers en zuster is niet veel terecht gekomen.

Ik weet zelfs niet waar mijn zusters gebleven zijn.

(tegen zichzelf)

K'heb dorst.

(drinkt champagne)

Scol Lola

.....

Op je gezondheid.

Op leven en de liefde

.....

(terug tegen het publiek)

Onze Vladimir was de oudste.

Daar weet ik nog veel van.

We riepen altijd tettezot naar hem.

Kun je dat voorstellen???

(roept vrolijk en doet zelfs een paar danspassen)

TETTEZOT....TETTEZOT.....TETTEZOT.....TETTEZOT

.....

(Ernstig en vervelend)

Hij melkte altijd de koeien.

Dat waren geen Holsteiners of wit-blauw ras.

.... het waren doodgewone koeien, koeien die vader gekregen had.

Ze gaven melk en dat was ook alles.

Ze waren zelfs te mager om een kalf voort te brengen.

Geen enkele stier konden ze verdragen.

.....

Dat was het werk van onze Vladimir

Tweemaal per dag..... de koeien melken.

(tegen zichzelf)

..... vetzakjes.....

.....

Dat was ook het liefste dat hij deed.

Altijd aan de tepels trekken, en je mag gerust zijn het waren lange tepels.

Aan ieder melkzak hangen vier tepels.

.....

Trekken dat onze tettezot deed.

.....

Hoe meer hij trok hoe stiller ze daar stonden.

Ze hadden er precies veel plezier en deugd van.

Ik heb toen nooit begrepen wat die koe daar aan had.

Hoe voelt dat?

Kittelt dat?

Krijgen ze daar een orgasme van?

Of krijgen koeien dat niet?

Ik heb daar nooit geen antwoord op gekregen.

.....

Of deed dat misschien pijn?

Soms sloeg ze met haar staart tegen Vladimir zijn kop... en vloeken dat hij dan deed.

Dan trok hij nog eens extra hard.

.....

Maar dat was voor de vliegen van haar gat te slaan.

Dames, je moet dat eens meemaken, iemand die met zijn harde staart tegen je hoofd slaat.

Dat doet geen deugd zulle.

.....

Soms vroeg ik me af wat onze Vladimir daar aan had.

....

Daar heb ik ook nooit geen antwoord op gekregen.

.....

Hij had daar echt verstand van om aan die tepels te trekken.

Hij gebruikte zijn hele hand.

Zo deed hij dat.

Je moet eens goed kijken.

(Zij maakt met haar hand een vuist, precies of ze een penis vasthoudt en gaat met haar hand een paar keer op en neer)

.....

En hij deed dat met zijn twee handen.

(zij toont het nu ook met twee handen)

.....

Het was precies groepsseks.

Twee handen en vier tepels.

(tegen zichzelf - denkend)

Och, wat was het leven prachtig daar in het Oosten.

.....

(Tegen het publiek)

Met die geit was het heel anders.

Zo kleine tepeltjes, precies fopspenen voor kinderen.

Allé, ik ga er eentje tonen.

....

Waar is dat nu?

(zoekt in haar kledij)

.....

Allé verdomme, waar is dat nu?

....

Ach, hier.

...

Je moet eens goed kijken.

(ze steekt haar handen door de tralies)

Hij nam die tepeltjes zo fijntjes tussen zijn dikke vingers.

(Ze toont haar hand met de wijsvinger en de duim met daar tussen het fopspeentje)

.....

Zie je dat al gebeuren?

Er mag niet veel mis lopen of je vingers schieten van die tepeltjes.

....

(trekt haar handen terug van tussen de tralies)

Precies als de koe stond zij daar ook zo stil.

Maar ja, als je niet beter weet.

Eén geluk had hij....

Zij kon niet met haar staart tegen zijn kop slaan, daarvoor is dat beestje te klein.

Wat zij wel kon was eventjes weglopen...

Emmer en melk op de grond en vloeken dat Vladimir dan deed.

....

En moeder nog het meest, want de melk was weg.

Die konden wij nochtans goed gebruiken.

.....

(Tegen zichzelf)

Met al dat melk krijg ik serieus dorst.

Verdomme, waar staat die champagne?

(draait zich even om)

.....

Ach, hier.

(schenkt haar glas vol en)

Proost.

Op het leven en de liefde.

(drinkt)

.....

Echte godendrank.

.....

Wacht ... ginder komt er een klant...

(kijkt nog eens goed)

Neen hé de Jean-Pierre.

Weer diezelfde die het op zijn hondjes wil doen.

.....

Oef, gelukkig, hij loopt een andere straat in.

.....

(Tegen het publiek)

Waar was ik gebleven?

Ach ja, bij onze Vladimir en de koe en de geit.

Zoals ik al zei, we hadden nog een bok ook.

Daar deed onze Vladimir andere dingen mee.

Hij wilde altijd paardje rijden met die bok.

...

Waarom?

Een bok is toch geen paard.

Welke onnozelaar krijgt het nu in zijn hoofd om achteraan een bok te hangen?

Ik begreep er niets van.

...

Nu wel, hij is ook nooit getrouwd....

Hoe dat komt?

Ik ga het eens vertellen.

.....

Mijn vriendin Micha, kwam veel bij ons aan huis.

Een mooi meisje, maar onopvallend.

Na enige tijd zagen wij dat Micha een boontje had voor Vladimir.

.....

Hij had het echt niet door, hij had teveel werk met zijn beesten.

Op een hete zomerdag was het toch prijs.

Ze werden verliefd en ze spraken zelfs van trouwen.

.....

Je kunt er maar direct aan beginnen, zei hij

Wij waren zo gelukkig.....

Eindelijk iemand van straat.

.....

Maar ja...

Micha heeft hem betrappt....

.....

(tot zichzelf)

De beestenpoeper.

.....

Allé, weer dorst.

(drinkt)

Hmmmm, lekker stuf.

(tot het publiek)

Weet je wat ik nu het meeste mis?

.....

(Zeer opgewekt)

De geur van de wilde bloemen ... en.... En de geur van het hooi.

Die moest ik dagelijks naar onze geit brengen.

En het stro... lieve mensen wat was dat heerlijk.

Soms kon dat wel prikken als je erin lag, maar verder niets.....

.....

Mijn zusters waren daar vies van, zij werkten liever in de keuken of bij de notabelen van ons dorp.

Niet dat we veel notabelen hadden, maar ze waren er.

Ik werkte liever thuis.

Het leven kon daar zeer hard zijn maar ook heel zacht.

Meer hard dan zacht, maar dat doet er hier niets toe.

.....

Jullie willen nu natuurlijk ook weten wat er met onze genecoloog gebeurd is.... allé ik bedoel met onze Andreas, dat is mijn andere broer.

....

Toch?

Allé ik ga het vertellen.

.....

Ik had altijd gedacht - trouwens mijn andere zusters ook - dat onze Andreas genecoloog ging worden.

Enfin, dat woord kenden wij toen nog niet.

Wij hadden thuis natuurlijk het geld niet om hem te laten studeren, maar hij leerde snel bij.

Hij was autodidact..... hij deed aan zelfstudie.

Hij onderzocht al zijn zusters.

.....

Van boven naar onder en van onder naar boven.

Andreas was daar zeven dagen op zeven mee bezig.

.....

Hij wilde altijd doktertje spelen.

(*op elke borst een hand*)

Twee handen tegelijk gebruikte hij.

Hij meende dat hij Dokter Zjivago en Raspotin te samen was.

.....

Hij heeft zelfs zijn vinger gebruikt om eens binnenin te voelen....

Meestal moest ik voor proefkonijn spelen.

Mijn rok omhoog...

Dan eventjes mijn benen spreiden en dan oeps..

... tot ik eventjes aaa riep.

Het deed nooit echt pijn.

Hij deed dat heel voorzichtig, dat mag gezegd worden.

Wat ik niet kan zeggen van sommige dokters die hier over de vloer komen.

....

Instrumenten had hij natuurlijk niet.

Wat hij ook veel gebruikte was zijn tong ... dat is omdat je wonde niet te droog zou komen.

Niets is beter dan een natte wonde zei hij altijd.

.....

Hij had eens een onderzoek gedaan bij mijn zuster Galina en na twee maanden was mijn vader zo boos dat ik mijn zuster nooit meer terug gezien heb.

.....

Dat moet een serieus onderzoek geweest zijn.

Ze was haar regels kwijt.

Ze zit nu in een klooster waar de nonnen nooit meer buiten mogen en in onze streek zijn er daar veel van.

Men kan nooit weten welk klooster.

.....

Andreas stak de schuld op de thermometer, hij had eens de koorts van mijn zuster willen meten.

...

Ik heb nooit geweten hoe hij daar bij kwam, wij hadden geen thermometer.

Of was haar wonde te lang nat gebleven?

Ik begreep het niet, niemand van mijn zusters begreep het, maar het zal toen wel aan ons gelegen hebben.

Zo naïef waren wij toen.

Naïef en onschuldig.

.....

Zo zie je maar... de liefde was bij ons nooit ver weg.

Wij zagen elkaar zo graag.

Dat was niet anders bij andere gezinnen, neen, daar was de liefde ook groot.

Misschien zelfs nog groter.

Ik dacht altijd dat ons dorp, “ het dorp van de liefde” was.

.....

Wij mochten zelfs eens blijven slapen bij onze burens.

Onze Andreas sliep daar vaak, kwestie van bij te leren zei hij altijd.

Ja, als je genecoloog wil worden, moet je veel ervaring opdoen.

....

Hij is het tenslotte niet geworden.

Op een dag vertrok hij met de noordenzon, samen met ons buurmeisje Katerina.

Hij had waarschijnlijk ook zijn thermometer gebruikt en te lang laten zitten in haar wonde.

.....

(tegen zichzelf)

De rappen.

.....

(tegen het publiek)

Ik heb ze nooit meer teruggezien, net zoals dat andere buurmeisje... Olga...

Ja... .. Olga... zo een mooi meisje.

Ze had lang blond haar....

Ze had mooie tieten.... Allé dat zei onze genecoloog (*broer Andreas*) toch.

Hij had haar natuurlijk ook eens onderzocht.

(tegen zichzelf)

De parochiestier.

(Tot het publiek)

Waarschijnlijk heel Bele moest eraan geloven.

.....

(tegen zichzelf)

Allé, nog eens drinken.

Je zou er verdomd dorst van krijgen

Scol.

Voor het leven en de liefde

.....

(tot het publiek)

Ons dorp Bele werd later heel beroemd.

Veel toeristen die daar kwamen...

Enorm veel.

Wij dachten dat het was omdat het daar zo mooi was.

Nu weet ik beter.

.....

(Zucht)

Wacht ik ga eens drinken.

....

Skol Lola

Op een dag kwam daar zo een vetzak..... zijn tietten waren even groot als de mijne

(Ondersteunt haar borsten met haar handen)

.....

Zijn buik hing over zijn plasser.... Allé, het was precies zo een hangbuikvarken.

Maar dan een hele vette.

Hij vroeg aan de buurvrouw of ze geen dochter had van ongeveer achttien jaar.

Waarom vroeg zij.

Wel, ik heb een dienstmeid nodig bij een rijke familie... en het betaald goed zei hij.

500 euro per maand zou ze daar voor krijgen.

Ze moet een beetje op de kinderen passen en wat huishoudelijk werk doen.

Boodschappen doen.

Ze krijgt een eigen kamer en alles wat ze maar wilt.

Ze krijgt zelfs een klein autootje en de heer des huizes zal haar leren rijden.

.....

(Tegen zichzelf)

Ja, leren rijden Maar niet met een auto....

(tegen het publiek)

In al haar eenvoud en kinderlijke dwaasheid zei ze ja.

Onze Olga zou daar voor dienen.

Je moet nu begrijpen, onze buurvrouw was niet al te slim.

Zij was zelfs een beetje kinderlijk, maar er liepen er daar meer rond met die symptomen.

(Boos en verdrietig)

Verdomme, Olga was nog maar 16.

Behalve onze Andreas, was er nog niemand aan dat meisje gekomen.

Ze was zeker nog maagd.

.....

(Haal haar zakdoek boven en wrijft haar ogen uit)

.....

16 jaar en ze werd verkocht aan een van die vetzakjes uit het Westen.

Had ik het toen geweten.

.....

Op een mooie dag kwam bij ons een toerist op bezoek... soms kwamen er wel meer toeristen, uit het Westen.

Maar nooit persoonlijk bij ons.

Hij wilde meer weten van de omgeving en hoe wij leefden.

Hoe wij ons verdedigde tegen de beren die soms s' nachts in ons dorp kwamen ronddwalen.

Alsof dat, dat interessant was.

Hij vroeg zelfs of hij in ons huis kon overnachten.

We toen al bedden tekort.

....

Misschien was hij bang van die beren.

.....

Een vriendelijke mens, ik kon mijn ogen en oren niet geloven.

Krullend haar, netjes gekleed.

Zelfs zijn schoenen waren gepoetst.

Hij had kleren aan die ik in mijn verste fantasie niet kon bedenken..... en beleefd dat hij was.

Het echte heer uit West-Europa die ik in de boekjes had gezien.

Mijn oom bracht ze mee uit het westen.

Lezen kon ik ze niet, maar die foto's... dat was het einde.

Het waren geen hoogstaande boekjes.

Het was story en dag allemaal en nog van die roddelboekjes.

Maar wij wisten van niets anders.

.....

Hij kon zo uit een sprookje komen.

.....

Ik heb hem een rondleiding gegeven op onze boerderij.

Bij ons is het allemaal veel groter zei hij.

Ieder boerderij heeft wel 100 koeien.

Onze koeien worden met een machine gemolken.

Ik kon mijn oren niet geloven.

....

Voor mij was het liefde op het eerste gezicht.

Weet je wat hij ook nog zei...

Lola, ik ben verliefd op u.

Jij bent precies het meisje van mijn dromen.

Lola, jij bent precies, “Diana de godin van de jacht”.

Als je met mij mee naar het Westen komt zal ik je alles geven wat je maar wenst.

Een eigen auto, een eigen huis, een eigen kamer en heel veel liefde.

Ik wist niet waarom hij mij LOLA noemde - mijn naam is toch Lena- maar verder heb ik daar geen aandacht aan besteed.

.... Waarom zou ik

Ieder mens kan zich wel eens vergissen.

Misschien hoorde hij liever Lola dan Lena...

.... Als je het mij vraagt klink het ook beter.....

..... nu niet meer natuurlijk.....

Och, ik was echt verliefd op hem, zo echt dat ik alles geloofde wat hij zei.

Voor het eerst in mijn leven werd mijn wonde automatische nat.

Zo een gevoel had ik nog nooit gehad.

.....

(*wordt hysterisch vrolijk*)

Niets in mijn leven kon mij nog tegenhouden.

Eindelijk kon ik weg uit dat god vergeten boerengat.

Weg uit dat stuk land waar Christus nooit is langs geweest.

Weg uit de stinkende miserie.

Weg uit de stank van keutels en koeienstront.

Weg uit de hel.

Niets van mijn vaderland was nog goed, alleen het Westen was voor mij nog een hemel op aarde.

LEVEN HET WESTEN.

(*stil*)

Dacht ik

.....

(*Streng*)

Nu is het mijn beurt om een huisje met een tuintje te bouwen.

Om kinderen te krijgen in het prachtige Westen.

Waar ze naar school kunnen.

Waar het nooit stinkt.

Waar de mensen altijd vrolijk zijn.

Waar de liefde heel groot is.

Rijkdom vergaren...

Belangrijke mensen ontmoeten.

Mooie kleren dragen.

Door iedereen gerespecteerd worden.

Het rijke Westen roept mij....

(*Luid*)

Liefde – Liefde – Liefde – **Liefde.**

(Wordt stil)

Dat belofde hij mij toch.

Licht uit – licht op de muzikant

2ste Scene

Liefdesleven van Lena Olavitsch – 20 tot 30 jaar

(Lenapraat nu over de periode van haar leven dat ze volledig in het milieu zit)

.....

(Tegen zichzelf)

Bij leven en liefde, mijn eerste klant zit er weer op... allé, zat er weer op.

En nu maar wachten op de volgende in die mooie kooi.

Hmmm, mooi in het goud.

(heel fier)

Het is mijn Gouden kooi. *(met de nadruk op mijn)*

....

Liefde....liefde Ze willen allemaal Liefde

.....

K'zal me maar weer eens optrekken zeker?

Laat de tweede hoerenloper maar komen.

Tenslotte moet het geld opbrengen.

.....

Mijn voordeur staat weer open.

Een beetje bijgeschoren en gekuist.

Niet mijn achterdeur, daar moeten ze afblijven.

Ze willen weleens, maar daar hou ik niet van.

....

(Kijkt naar de kist)

Ach, mijn nalatenschap staat er nog.

Straks moet ik er weer iets nieuws bijsteken.

Het is niet veel, maar het is toch iets en alles is beter dan niets.

...

(Smekt een paar keer)

Slechte smaak in mijn mond, zal van die laatste klant zijn.

Eerst mijn mond spoelen met die godendrank.

(drinkt van de champagne – nog steeds tegen zichzelf)

Proost Lola.

....

Verdomme hé, ik heet geen Lola.

.....

(Roept)

I K H E E T N I N A

LENA OLAVITSCH

.....

Geboren en getogen in Bele

Een dorpje in het zuiden van Rusland.

Het is wel niet Vladivostoc
(drinkt van de champagne – nog steeds tegen zichzelf)

Prosit Lena.

(kijkt naar het publiek)

.....

Ik zei alleen maar dat ik Lenaheet, maar mijn hoerennaam is Lola.

Het is Milo Vangistel die me die naam heeft gegeven.

Milo die me zo van alles beloofde in het mooie westen.

Milo de man waar ik zo verliefd op was.

De man die me de hemel op aarde beloofde.

..... Wist ik veel.....

.....

Hij was en is verdomme een pooier.

(tegen zichzelf)

De rotzak.

Die beulebak....

.....

(tegen het publiek)

Ik was zijn meest beheerde en beste hoer uit deze straat.

Waarom?

Dat weet ik niet... misschien ligt dat aan mijn verleden.

Toen wij - Milo en ik - hier aankwamen in het westen heeft hij mij voorgesteld aan al zijn vrienden.

Hij had er zelfs een BBQ voor georganiseerd.

Te midden in een bos.

Overal waren er lichtjes.

Blauwe – gele – groene en heel veel rode.

Er was zelfs een zwembad waar ze naakt in zwommen.

Ik kon mijn ogen niet geloven.

Zoiets had ik nog nooit gezien.

Al die mensen in hun bloten.

Ik dacht zo, dat gaat hier goedkoop wonen zijn.

Dat is hier de normaalste zaak van de wereld zeker?

.....

Milo kon mij overhalen om het ook te doen.

Beschaamd dat ik was

..... dat ging rap over.

Tenslotte was iedereen naakt, ik kon toch niet achterblijven.

Er waren meer mannen dan vrouwen, maar daar had ik geen erg in.

Achteraf bekeken waren het allemaal hoeren en niemand van die meisjes die het mij zegde.

Integendeel, ze waren zo lief.

.....

Wat was ik trots op Milo..... en op zijn vrienden.

Zoveel lieve mensen.

Zoveel vrienden..... wie had dat gedacht.

....

Toen ik naar hun ogen keek was het allemaal liefde dat ik zag.

Ze konden hun ogen niet van mijn lijf houden.

.....

(nederig tegen zichzelf)

Niet alleen hun ogen

....

(tot het publiek)

Ik dacht dat het hier de gewoonte was om eens op een meisje haar gat te slaan.

Tenslotte deed dat geen pijn.

Het was zelfs strelend.

.....

Liefde...liefde

En beleefd dat ze waren, mens je kan het niet geloven.

.....

(Ze draait zich om, om te drinken – zegt tegen zichzelf)

Champagne Champagne ????

Waar staat die verdomde fles?

Ach hier...

Oei deze is leeg.

Dan maar een andere.

.....

(drinkt)

Scol Lola...

Je verdient het, meiske.

Meer dan wie ook, al zeg ik het zelf.

....

(terug naar het publiek)

Bij leven en liefde waar was ik gebleven.

Ach ja.

....

Op dat kennismakingsfeestje kwam ik toch wel dat hangbuik varken tegen zeker..

Je kent die nog hé... ????

Al lachend vroeg ik, moet jij op de BBQ? *(nadruk op jij)*

Hij kon er niet mee lachen.

.... De BBQpoeper..... Zo noemde ik hem achteraf.

.....

Ik vroeg wat er nog met Olga gebeurd is.

Hetzelfde als met jou, zei hij.

...

Oooo, dat is leuk, zei ik nog.

Nu zijn we beiden in het westen.

Nu zullen we nooit meer in de vette koeienstront zitten.

Wanneer kan ik haar zien?

Hij lachte.

.....

(Wordt nu boos en verdrietig)

VERDOMME

Weet je wat er gebeurd is?

Hij heeft Olga in zijn auto verkracht gelijk een varken en verkocht aan mijn lief Milo.

Later heb ik gehoord dat ze geroepen en getierd had, dat het geen naam had.

Wat heeft dat kind afgezien.

.....

(haalt haar zakdoek boven en wrijft haar ogen uit en wordt zachter)

Later op die bewuste avond heeft hij zonder mijn weten een prijs voor mij betaald.

Hij mocht mij één avond hebben.

.....

Hij heeft er niet te lang over geslapen.

De volgende avond kwam hij zijn koopwaar verzilveren.

.....

Zo een vetzak die aan mijn lijf zit te prutsen.

.... En die handen.....

Dan liet hij zijn broek zakken....

Wat ik daar zag was ongelooflijk.

Mensen lief, wat was me dat voor iets....

.....

Ik moest me echt inhouden of ik kreeg de slappe lach.

.....

Hij kickte op jonge maagden... de prijs was niet belangrijk zei hij.

Van liefde was toen al geen sprake meer.

Hij heeft me verkracht.

Dat is er gebeurt met Olga zei achteraf, maar nog veel erger.

....

Ik kon er niets tegen beginnen tegen zo een vetzak.

Hij stonk uit zijn bek.

Je weet wel, zo iemand die alles door elkaar eet.

... spek .. eieren...confituur...hesp... gebakken vlees met look en nog allerhande rotzooi.

Ze vreten dat zowel s'morgen – s'middags als s'avonds.

Stinken dat hij deed.

Ik ga nog niet spreken over de kwijl die uit zijn bek kwam.

.... En zijn oren, mensen, was me dat een vetpotje.

Bah, je zou voor minder moeten braken.

Mijn maag keert er nog van als ik eraan denk.

.....

Moest je het weten, hij had waarschijnlijk ook aambeien.
Ik kon dat niet zien door zijn twee dikke kwabben op zijn gat.

.....

Kunnen jullie dat voorstellen?

.....

Zo iemand was hij.

.....

Ik moest ervan kotsen.

Een echt door de stront gesleurde hoerenloper.

Een BBQ poeper van de bovenste plank.

Ik heb er in heel mijn carrière ooit maar één zo iemand tegengekomen.

Gelukkig maar.

.....

(Grijpt naar de champagne en drinkt)

.....

Santé Lola..

Op het leven en de liefde.

.....

De volgende morgen heb ik Milo daarover aangesproken.

Weet je wat die zei.... Die rotzak?

Hij zei dat dit mijn eerste klant was en dat er nog zal volgen.

.... Dat waren geen al te beste vooruitzichten....

Ik stribbelde wat tegen, maar dat had ik beter niet gedaan.

....

(boos en opstandig)

Hij sleurde mij bij mijn haar naar alle hoeken van de kamer.

Schopte mij op plaats en waar een man het zeker niet graag heeft, laat staan een vrouw.

Ik heb twee weken met blauwe ogen gelopen.

Mijn lip was gescheurd en kon amper naar het WC gaan.

Zo erg was ik toegetakeld.

.....

Van toen af moest ik doen wat hij zei of hij stuurde mij terug zonder iets of misschien nog erger.

(gaat met haar vinger over haar keel)

.....

(luid)

IK BEN JE POOIER EN JE ZAL LUISTEREN EN DOEN WAT IK JE ZEG.

BEGREPEN?????

HOER.....

MET JE AFGELIKTE MISVORMDE POMBAKSMOEL

.....

(stil en verdrietig)

Dat was mijn eerste kennismaking met de ware liefde in het westen.

De liefde waar ik zo naar verlangde.
 De liefde in het rijke westen.
 Dat had hij mij echt beloofd.

.....

Ik had het westen toch anders voorgesteld.
 Weg mijn auto.
 Weg mijn mooi huis.
 Weg mijn vriendinnen.
 Al mijn mooie dromen weg.
 Allemaal in de naam van de liefde.

.....

(Grijpt naar de champagne en drinkt)

.....

Santé Lola.

.....

Olga zit hier een paar huizen verder.
 Allemaal in de naam van de Liefde.

(roept)

BIJ LEVEN EN DE LIEFDE.

(Grijpt terug naar de champagne en drinkt – ze wordt nu wat dronken – kijkt naar het publiek)

.....

Ik weet echt niet hoe de mannen mij noemen.

Spermapotje?

Slet?

Slettepot?

Pijpslet?

Teringhoer?

Hoerige vissenkut?

Pijpende hoer?

Of misschien gewoon Hoer?

Dat vraag ik me soms af.

Zeker geen Lena.... Of zelfs zeker geen Lola.

.....

Wat ik me soms ook eens afvraag ...

Hoeveel mannen in de wereld zouden er al bij een hoer geweest zijn.

We gaan niet spreken van bij een hoer geslapen te hebben, want daar slaap je niet bij.

.....

Of misschien een natte droom gekregen door er maar alleen aan te denken.

Daar komen ze natuurlijk niet voor uit.....

Als man zou ik het ook niet vertellen.

En zeker niet als mijn vrouw erbij zit.

....

Toch zitten er hier mannen die bij een hoer geweest zijn om zijn ding te doen, wat hij niet bij zijn vrouw kan doen.

....

(tegen zichzelf – kijkt naar links)

Is daar nu weer zo een pennenlikkertje die rap nog eens zijn zak wil ledigen?

Gelukkig, eentje voor Olga....

.....

Waren we maar thuis gebleven, in dat god vergeten boerengat.

Het is daar nog altijd beter dan hier in het rijke westen.

De geur van koeiendrek neem ik er nog graag bij.

.....

(Drinkt Champagne)

..... hik

Skol Lola

(tot het publiek)

Van alle soorten komen hier binnen.

Kunstenaars pennenlikkers ministers

Ja, zelfs vrouwen komen om hun te laten aflikken.

Vrouwen die zich buitenste binnen hebben laten keren.

.....

(Tot zichzelf)

Die beffende klotekutten.

.....

(Tot het publiek)

Niet dat ik daar iets op tegen heb, maar soms heeft dat toch een vieze smaak.

Sommigen slagen erin om zich niet te wassen voordat ze bij Lola komen.

Ze vinden dat zozegd opwindend

....

Ze komen hier zelfs uit alle godsdiensten

Katholieken Islamieten Protestanten Boeddhisten en de hele reutemeteut.

Noem maar op.

Allemaal omdat ze het ergens anders niet kwijt kunnen...

Ik kan niet zeggen wie het meest naar de hoeren loopt.

Ze doen allen hun best.

.....

Zijn jullie nu gechoqueerd?

Als het zo is,.... dan Sorry ...

Ik ben maar een hoer die hier toevallig in het westen terecht gekomen is omdat ik op een westerling verliefd werd.

....

(Drinkt en tot zichzelf)

Skol Lola

Laat je niet gaan meisje.

Ze zijn het niet waard.

.....

(tot het publiek)

Ik heb er eens eentje gehad die zei dat zijn vrouw het alleen maar wilde in het donker.

Hij had zijn vrouw nog nooit naakt gezien, zelfs niet in de badkamer want die deed ze altijd op slot.

Ik moest al mijn kleren uit doen.

Hij heeft wel tien minuten naar mij zitten kijken....

..... precies of ik kwam van een andere planeet.

.....

Er was er zelfs eentje die op het ministerie werkte die met mij wilde trouwen.

Ik zag dat wel zitten met die Jean-Pierre.

Zo iemand in maatpak met een aktetas bij zich, die je elke morgen een dikke kus heeft en naar zijn werk vertrekt... en elke avond braafjes op tijd terug kwam.

Ja, dat zag ik wel zitten.

Hoe dom was ik om dat aan mijn pooier te vertellen.

Nu nog niet Straks zal je trouwen en met wie ik wil.

Toen sloeg hij mij weer verrot.

.....

(Kijkt met een starre blik naar buiten – links en recht)

Moet je daar nu eens zien.

Onze gespierde velopomp.

Hij komt toch niet naar hier zeker?

Neen, gelukkig niet.

.....

(denk na en dan tot het publiek)

Dat manneke daarnet deed me denken aan Jean-Claude. *(Uitspreken als San kloot)*

Zo een klein proper graatmager ventje.

Hij kwam elke vrijdag... klokslag om 15 uur.

Je kon daar je uurwerk op juist zetten.

.....

We praten wat...

Soms lachten we...

Soms weenden we.

De vrouw van Jean-Claude was al enkele jaren dood, maar hij kon haar niet vergeten.

Hij bedreef de liefde maar zelden, maar dat was voor hem niet zo belangrijk.

Hij vertelde alles tegen mij.

.....

Ik geloof dat hij graag bij mij was.

Op vrijdag 15 februari was hij daar terug, precies op hetzelfde uur.

....

Na een uur heb ik de dokter moeten bellen..... en daarna de begrafenisondernemer.

.....

Zo dingen kunnen gebeuren.

.....

Krijg dorst...

...

(neemt een fles – tot zichzelf)

Skol Lola

(Steekt de fles in de lucht)

Op de gezondheid van Jean-Claude.

(drinkt)

En op je vrouw.

.....

(tegen het publiek en denkt niet meer aan Jean-Claude)

Leven voor de liefde

Laat me niet lachen.

Allemaal viezeriken.

Ondergezeken piespalen.

Schijtluls.

Standjes zo, standjes zus.

Je kan het zo gek niet bedenken.

Sommigen slagen er zelfs in om hun schoenen niet uit te doen.

Heb je al eens iemand zien de liefde bedrijven met zijn schoenen aan en voor de rest helemaal naakt?

.... Dat is om te gieren.....

Rare standjes doen ze

Standjes die ze bij hun vrouw niet kunnen doenmeestal niet mogen doen.

Ze proberen het dan bij een hoer.

Er zijn er zelfs die over de middag komen.

Niet tussen de soep en de patatten, daar hebben ze geen tijd, maar gewoon zonder te eten.

Weet je wat ze daarover zeggen?

Ze hebben op het werk een paar meisjes zien lopen in minirok en met een veel te korte T-shirt.

Ze hebben er zien lopen met hun tieten half bloot en met hun kont al schuddend.

Ja... dat is eigenlijk erom vragen.

.....

Die mannen kunnen niet wachten tot ze s'avonds thuiskomen.

Zo geil lopen ze.

Echte geile struikpiraten.

.....

Dan komen ze rap naar hier hun pijp uitkloppen.

Wij noemen dat een vluggertje.

Er zijn er natuurlijk ook die op het werk eventjes naar de wc gaan.

.....

(Tot zichzelf)

De seksmaniakken.

....

(Tegen het publiek)

Pas op, dit zijn nog de braafste... als ze het maar kwijt.

Met deze die naar hier komen heb ik niet veel werk aan.

Ze komen hier binnen met een kanoner alleen maar naar wijzen kan al voldoende zijn.

Plets en een plek in hun slip.

Zo heet staan ze.

.....

Wat wil je, bij leven en liefde.

Voor elk wat wils.

.....

Ik heb liever dat ze naar de hoeren lopen, dan dat ze zich vergrijpen aan kinderen.

Een tweede Dutroux kunnen we hier wel missen als de pest.

Daarvoor moet een mens wel heel laag gevallen zijn.

Veel verstand heb ik wel niet, maar dat is niet te begrijpen.

...

Allé, dan zijn we het toch een keertje eens.

.....

(tegen zichzelf - klopt op de kist)

Hmmmm Mijn nalatenschap dat zal leuk worden.

Bij leven en de liefde..... hoop ik.

Einde zichtversie...